

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Sv. Ciril in Metod in verska edinost med Slovani.

Slovenci ljubimo svoj rod in z vsemi silami skrbimo za njegov dušni in telesni blagor, kakor nam to veleva ljubezen do vere in do naroda. Toda prava krščanska ljubezen se ne omeji le na eden narod, eden kraj, temveč obsega vse kristijane, še več, celo človeštvo. Ljubezen do bližnjega je prekrasna cvetlica v vrtu sv. katoliške cerkve, katero naj bi še posebej gojili mi Slovenci. Kdo pa je nam najbližji, da bi mu skazovali svojo ljubezen? To so naši slovanski bratje na jugu in severu, ki živé v razkolni pravoslavni cerkvi, katera ne priznava rimskega papeža za svojega najvišjega poglavarja na zemlji.

Sv. brata Ciril in Metod sta skoro vsem Slovanom prižgala luč Kristusove vere in krščanske omike ali neposredno ali posredno. Koliko veselje je vladalo takrat po slovan kih zemljah, koliko vročih prošenj, molitev in željá je takrat kipelo proti nebesom iz versko združenih slovanskih src. Bil je eden hlev in eden pastir.

Ali ta verska in cerkvena edinost med Slovani ni trajala dolgo. Prišel je sovražnik iz ošabnega Carigrada med naše brate ter zasejal med lepo slovansko pšenico pogubno ljuliko, seme verskega razkola, ki je kmalu vzšlo in odtrgalo rimski cerkvi tri mogočne slovanske narode, Ruse, Bolgare in Srbe. In ta nesrečni verski razkol še traja dandanes in šteje velikansko število 73 milijonov slovanskih pristašev, pravoslavnih kristjanov. Poldrugi milijon Slovanov je protestantov in mohamedanov in le 25 milijonov Slovanov še je dandanes zvestih sv. rimsko-katoliški cerkvi od našega velikega naroda, ki šteje čez 100 milijonov duš.

Ni-li to žalostno za nas? Bratje smo si po rodu in krvi in vendar si nismo pravi bratje tudi po veri, kar je najvažnejše. Kako se za to trudijo naš sv. oče Leon XIII., da bi se razkolniki združili z Rimom in priznali rimskega papeža za svojega najvišjega cerkvenega poglavarja na zemlji! Dvakrat so lani klicali razkolnike v pravo cerkev Kristusovo, letos zopet enkrat, in ob vsaki priliki goreče prosijo Boga za združenje grško-slovanske cerkve z rimsko-katoliško.

Cela katoliška cerkev moli za združenje, in mi Slovenci kot rodni bratje razkolnim Slovanom naj bi pač ne bili zadnji, ki želé, da že skoro zavlada na vshodu in severu Evrope Kristusov namestnik na zemlji, rimski papež.

Najboljše sredstvo za to je molitev. Način, kako jo opravljati, nam podaja molitvena družba sv. Cirila in Metoda. Vzglede, kako goreče bi jo naj opravljali, sta nam posebno Slomšek in Kosar. Zato naj bi na novo vzcvetela med nami ta krasna bratovščina, h kateri je

rajni Kosar tako pristréno vabil vse Slovence, kličoč: »V boj tedaj, verni Slovenci! v boj sv. molitve za zastavo sv. Petra, za vero rimsko-katoliško, za slogo vseh Slovanov v ljubezni Kristusovi!«

Kaj bi bilo veselejšega, kaj pomenljivejšega za Slovane, kakor da bi jih zopet enkrat prešinjala ena in ista vera Kristusova vse od Šumave in Krkonošev, od Triglava do Urala, do Kamčatke in Tihega ocejana, od Lednega do Sredozemskega morja? Zato delujmo, molimo in zopet molimo tudi mi Slovenci, da že skoro pride oni srečni čas!

Vidva, sv. brata Ciril in Metod, pa prinašajta naše iskrene prošnje pred prestol nebeškega Očeta in ne nehajta tudi sama prositi za svoj narod, dokler ne bo Bogu dopadlo, združiti vse razkolne Slovane z Rimom, da bo zopet en hlev in en pastir! Ciriliev.

Boj za slovensko šolo v Gorici.

Sila dolga je bila borba med pravico in krivico, med italijanskim nadvladjem v Gorici na Primorskem in pa med kulturnimi potrebami goriških Slovencev. Vse mogoče pravne pripomočke je uporabil mestni zastop proti odloku deželnega šolskega sveta goriškega, s katerim je bilo ukazano rečenemu mestnemu zastopu, da mora v Gorici zasnovati ljudsko šolo za Slovence. Slednjič pa so vendar zmagale pravica, kulturne potrebe — in avstrijske postave.

Ker se je tudi naučno ministerstvo izreklo za Slovence v ugodnem smislu, obrnil se je občinski zastop goriški do najvišje sodnije avstrijske, do upravnega sodišča na Dunaju. Dne 26. junija t. l. se je prej tej najvišji inštanciji o tej stvari vršila štiri ure trajajoča razprava. Da prav na kratko povemo: upravno sodišče je odklonilo utok ali rekurz občinskega zastopa goriškega v zadevi slovenske šole. Zastopnik slov. starišev, poslanec dr. pl. Fuchs, je silno obdeloval župana goriškega, dra. Venuttija, zatrdivši, da še ni doživel v vsej svoji dolgoletni sodni praksi takega utoka, v katerem bi bilo stlačenih tolikih zasramovanj in napadov, kakor v tem utoku mesta goriškega. Dr. pl. Fuchs je izjavil, da mora protestovati proti besedilu, uporabljenemu po nasprotnih. Zastopnik mesta goriškega, liberalni poslanec dr. Kopp, se je sicer izgovarjal, da ni nikdo osebno imenovan v utoku, da torej ne more biti nikdo žaljen, zasramovanj samih in napadov pa ni mogel utajiti.

Križevi pot goriških Slovencev v borbi za ljudsko šolo, za katero je dozdej z veliko težavo rabelo društvo »Sloga«, bil bi torej pri kraju; sedaj pa je skrajni čas, da se tudi v Trstu in po drugih mestih

šolsko vprašanje. V mestih, ki so na slovenskih tleh in kjer mnogo Slovencev biva ter ni nobene slovenske mestne šole, naj se vendar vzdramijo naši rojaki in odločno zahtevajo: »I mi imamo svoje kulturne potrebe, i mi smo Avstrije zvesti državljani, zato mora zadostiti našim potrebam — ali občina, ali pa — država! Dajte nam, kar nam gre po božjih in človeških postavah, sicer poprej ne mirujemo!«

Cerkvene zadeve.

Najbolj božje med božjim je, sodelovati pri zve- ličanju duš.

Za razširjenje sv. katoliške vere med ubogimi zamorci bi bilo zelo važno in uspešno, da bi bilo tu pri nas v Evropi večje zanimanje, kakor doslej, za potrebe afriških misijonarjev, teh pogumnih oznanjevalcev naše sv. vere, ki so zapustili vse, da bi črnemu delu zemlje prinesli luč sv. vere. Zato je uredništvo lista »Echo aus Afrika«, kakor od Boga prisiljeno, po posebnem privoljenju sv. očeta Leona XIII. ustanovilo prostovoljno družbo svetnih ljudij (»družbo sv. Petra Klaverja«), ki naj odgovarja zgoraj omenjenim potrebam, kolikor je mogoče.

Darežljivosti in navdušenja za Afriko in za misijonske zadeve po naših izkušnjah ne manjka. Zlasti so nižji sloji prebivalstva za to dovzetni, samo da ni takih ljudij, ki bi jih še vnevali. Tako se je pri uredništvu »Echo aus Afrika« nabralo 7000 gld. prostovoljnih darov za afriški misijon; tudi za misijonsko delovanje je isti list nekatere vnel in nedvomno pripomogel, da se je za blagor Afrike mnogo molilo in žrtvovalo. Pa še dvakrat, trikrat toliko bi se doseglo, ko bi se to zanimanje še bolj razširilo: s tem, da se priporoča »Echo« in »Majhna afriška knjižnica«, da se predstavljajo in izdajajo taki in enaki spisi v raznih drugih jezikih, da se v manjših društvih bere in predava o tem predmetu, da se v posameznih mestih našega cesarstva napravijo nabiralnice paramentov, ponošenih oblek i. dr., da se redno dopisuje in občuje z dobrotniki Afrike, zlasti z botri odkupljenih zamorskih otrok itd. — Za vse to pa ni dosti jeden sam človek. Uredništvo lista »Echo aus Afrika« si ne sme več nalagati, kakor si je, in ne sme svoje delovanje razširiti, kakor bi rado, in če bi nagnjenje bilo še toliko. Prišel je zategadel čas, da se na priprošnjo sv. Jožefa in sv. Petra Klaverja zateče k presv. Srcu Jezusovemu in iskreno prosi: »Gospod, tudi temu vinogradu, ki si mu čudovito iz nič dal nastati, pošlji sedaj delavcev!«

O da bi vendar nekaj pobožnih duš ta klic uslišalo in se čutilo pripravljenih, da se udeležijo pri tem misijonskem delu!

Urejena je pa »družba sv. Petra Klaverja« takó, da zamore dvojna vrsta oseb k njej pristopiti: 1. taki, ki so prosti in ki si želijo skupnega pobožnega življenja in bogoljubnega delovanja, — ne da bi imeli prav za prav poklic za samostan —, ki bi torej bili pripravljene svojo osebo in vse svoje moči popolnoma za Afriko žrtvovati; 2. taki, ki ostanejo med svetom, oziroma v svojej družini (ali vsaj za sedaj ostati morajo) in ki le zlasti znotranje želijo za apostolstvo med zamorci še posebno delovati, — kolikor jim seveda pripuščajo stanovske skrbi —. Prvi (družbenice) se nase-
lijo — po svojih sposobnostih, željah in narodnosti — v posameznih družbinah stanoviščih, da bi po našem navodilu za afriško stvar delovali. Kdor bi pri tem

iskal kakih namenov gledé življenja, temu lahko dosti dobrega in tolažljivega obetamo. Dolgočasje in kako bi še imenovali vse bolezni novošegnih gizdalink in postopačev, vsega tega se družbenici ni treba bati. Seveda pa moramo v prvi vrsti tiste sodelavke v poštev jemati, ki same premorejo kak mesečni donesek, da se preživijo, ali pa položijo v ta namen primerno svoto. Pozneje, če ljubi Bog dá, bode gotovo tudi mogoče tudi nepremožne osebe sprejemati, če imajo le očitiden božji poklic in kažejo izredno vnetost za to delo in posebno sposobnost za njo.

Kdor pa želi kaj več zvedeti o našem delu, naj se oglasi pri nas pismeno ali osebno pod naslovom: General-Leitung der St. Peter Claver-Sodalität Salzburg, Dreifaltigkeitgasse 12, ali pa z zasebno adresó: grofinja M. Terezija Ledohovska (drugo kakor prej). — Vse za Boga in za Afriko! Uredništvo: »Echo aus Afrika«.

Gospodarske stvari.

Uima gorice.

(Dalje.)

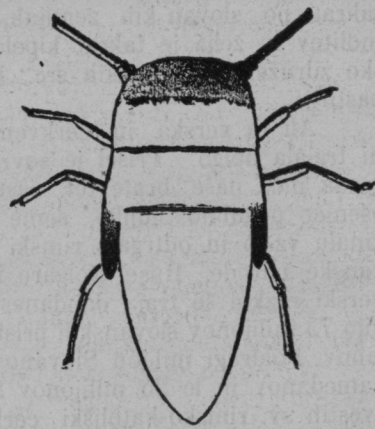
b) Trtna uš ima podobo drugih ušic, katere živijo na cvetlicah, živini ali na človeku. Ona je zelo majhna žuželka, ki na koreninah trsa čepi in sok iz njih žuža ali srka po štirih cevih ali ščetinastih rilcih, katere v škornjo vpíči, da ta oteče in zagnije; celi trs pa se posuši (slika 1). Kadar pičalnikov ali rilcev ne rabi na lazi, vloži jih v žleb ali vtok na trebuhu, da se ji ne zlomijo (slika 2). Uška pa naglo raste (slika 3) in se večkrat preliči (slika 4), predno se zlija in muha postane,

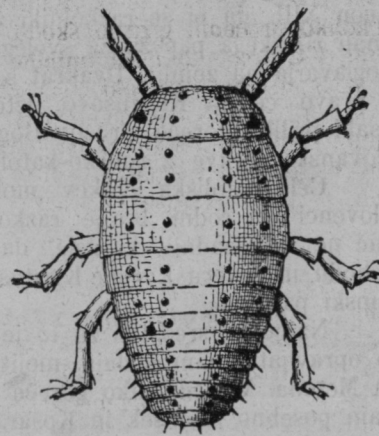
Slika 1.

Slika 2.

Slika 3.

Slika 4.

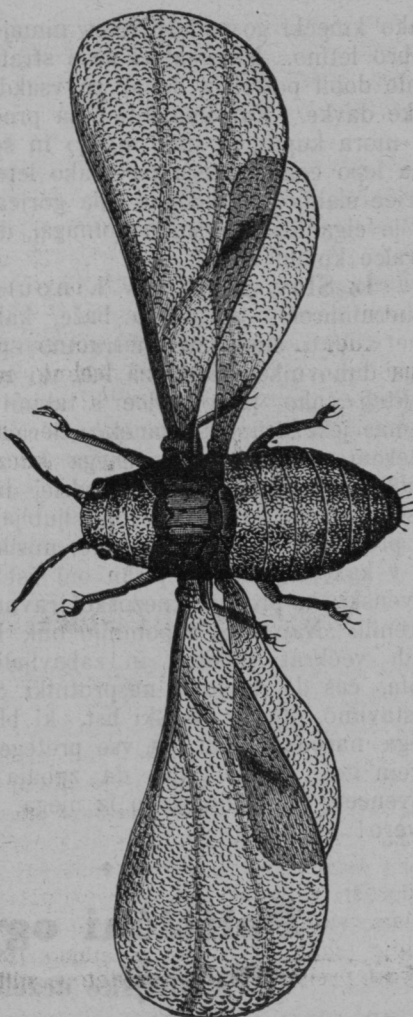
Slika 6.

ter letance dobi: ušenka (Lausfliege) imenovana (slika 5.) Ta za meter daleč zletava, pa zopet na listje poseda, kjer zleže dnevoja 2—3 samorodne gnide, (slika 6); ali skoz 10—11 dnij po 30 do 50 gnid; čez 14 dnij se iz drobnejših rudečkastih gnid izležejo oniči, in iz debelejših žoltih pa onice. Zdaj zležejo dvojice na staro rozgo, se spolovijo in čez 3—4 dni zleže onica edino večjo gnido za škornjo, kjer je skoz zimo skrita, dokler je pomladansko solnce sušca ne oživi; potem leze, kakor mlada uška na korenino. Tam zopet pije in se samorodno plodi.

Vsaka uška zleže na dan 3—4 gnide, ki v toplem vremenu čez 12 dnij razpočijo, v vročem že 4—5 dnij ter izležejo samorodne, brez oniča plodne uške, ki do 6—8 roda ležejo samorodne gnide. Po tem načinu se uška v naših krajih plodi; v topljih deželah ima svojo zalego na listju, kjer ji je ložje do živega priti, kakor pri nas, ker se pod zemljo skriva, skozi pesek rije in po koreninah od trsa na trs zleže in povsod celo vrsto samorodnih gnid zapusti, ki so sprva belkaste, pozneje žoltkaste, končno pa rjave in drobičke, kakor prah, da jih s prostim očesom le komaj zapazimo, ki se pa čudežno plodijo ter naredijo:

c) Škodo velikansko, katere nikakor prav preceiniti ne moremo. Le poglej gorice, ki so nekdaž stale dva- ali deset tisoč goldinarjev, zdaj so sirote brez veljave in kupca! In takih goličav je neizmerno po svetu; žaliče! tudi že pri nas preobilno. Ako še vrhu tega pomislimo, da se je nekdaž za 1300 milijonov goldinarjev vina prodajalo, far se je zdaj po uški zelo skrčilo, bomo nekoliko precenili grozno škodo te nesrečne trtosušnice. Lepo Krajno je ta uška uničila, in le z velikim trudom in nezmernimi potroški se razcveta v svojo prvotno slavo. Pa še Bog vé, če bo delo imelo — zaželjen obstanek! Krasne Haloze, kinč božjega ustvarjenja — kažejo gola rebra in žalostno lice. Ljudje so obupni postali, komaj se uborno preživijo, ter mislijo na izselitev. (Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 6. julija v Poličanah (za svinje). Dne 8. julija v Oplotnici, pri Sv. Juriju ob Pesnici, na Hajdinju in v Pišecah. Dne 10. julija v Imenem (za svinje). Dne 11. julija na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 12. julija v Rogatcu, na Planini in v Šoštanjju.

Slika 5.

Dopisi.

Iz Celja. (Okrajni zastop.) [Konec.] Nato pobija g. dr. Dečko jako spretno Traunov predlog in očita nasprotni stranki, da ona, ko je bila v večini, nikoli ni imela niti sence istih ozirov na slovensko stranko, ker ni ne jedenkrat ne ustmeno, ne pismeno dala kake izjave v slovenskem jeziku itd. G. dr. Schurbi nato zagovarja, seveda, Traunovo stališče, pa se vendar poda v toliko, da prizna, da se ne tirja, da bi morale slovenske pobotnice biti predstavljene. Nadalje pa začne očitati slovenski večini, zakaj je izbrala ravno ga. Trauna med pregledovalce računov. To se vidi tako, kakor da bi navlašč izbrali gospoda, kateri slovenski ne zna, češ, da imamo mi strah, da bi se prenatanko pregledali okrajni računi od njihove stranke. Pred glasovanjem je na to načelnik dr. Serbec odločno zavrnil dr. Schurbija sumničenje, se pozval na-to, da so računi bili, kakor je poročevalc sam trdil, popolnoma natanko pregledani in v rcdu najdeni in je pristavil, da je slovenska stranka navlašč že predlanskim izvolila med pregledovalce računov ravno gospoda Trauna in sicer zató, ker je smatrala tega gospoda med vsemi nasprotniki najspodobnejšim, presoditi račune in celo knjigovodstvo. Ker pa dr. Schurbi siloma sumniči izvolitev tega gospoda, bode si narodna stranka to že zapomnila po svoje za prihodnjo volitev. Pri glasovanju je bil račun od vseh Slovencev, pa tudi od velike večine nemških udov odobren; predlog gosp. Trauna zaradi jezika pri knjigovodstvu pa zavržen s 16 slovenskimi zoper 14 nemških glasov. Dalnje štiri točke dnevnega reda so se vršile brez zavir. Poročevalca, g. dr. Dečko in notar Baš sta, kakor tudi poprej, iz uljudnosti poročala v slovenskem in nemškem jeziku. Nova debata se je začela zaradi opustitve občinske ceste Megajnice — Zabukovca. Poročevalc dr. Dečko je predlagal, da se pritrdi sklepu občine Griže; dr. Schurbi je govoril proti; potem notar Baš v slovenskem jeziku za predlog poročevalca, in ko se je vsedel, so se zopet slišali glasovi od nemške strani, naj se jim tudi po nemško razloži, kaj je gosp. notar govoril. Nato je us'al gosp. notar in je dejal, da jim hoče iz uljudnosti ustreči. Sedaj pa se čujejo glasi: »Muss!«; od Slovencev protesti zoper to besedo in predno je mogel gosp. notar nadaljevati svoj govor, je že upil g. dr. Schurbi, da mu je odveč, da bi morali vsakokrat prositi za to, da se jim raztolmači slovenski govor in je odšel. Z njim s prva kaki trije ali štirje in po daljšem odmoru so odšli še drugi nemški udje okrajnega zastopa, in g. dr. Schurbi dobil je še ukôr od načelnika, naj le tiho odide; da nima besede; če hoče iti, naj odide molčeč. Ker je potem ostalo le 16 Slovencev in ker je pri prvi seji za sklepčnost treba najmanje 21 oziroma vsaj 20 glasov, se seja ni mogla nadaljevati in je odšla nemška stranka očitno le zató, da bi preprečila dalnjo sejo in se radovala nad tem, da sami nismo mogli skončati seje. Došla sta bila med sejo še jeden slovenski ud in po skončanejši seji še jeden slovenski ud, tako, da je vsega skupej jih bilo prišlo na ta dan 18 narodnih udov. Iz tega se razvidi, da je treba vsem slovenskim udom okrajnega zastopa zvesto prihajati v skupno sejo in zlasti pa tudi točno ob uri. Ako bodo vsi zvesto spolnjevali svojo narodno in državno dolžnost s točnim dohajanjem, bode zbor ostal sklepčen in se ne bode treba meniti zato, če nemška stranka odde, ali ne, in to si naj vsak narodni ud okrajnega zastopa vzame kot vodilo za prihodnost!

Iz Petrovč. (Kedaj bodo obč. volitve?) Če ravno je že davno potekel čas sedanjemu občinskemu odboru, vendar še do sedaj ni znano, kedaj bodo nove volitve. Kaj je pač temu uzrok? Sedanji odbor se boji,

da bi se tudi v Petrovčah enkrat pošteno pomedlo v občinski sobi, kakor se je to zgodilo ne daleč od nas. Najbolj pa se boji rešiti reklamacije, ki so se vložile zoper volilne liste. Ni še dolgo, kar so dobili ukaz od okrajnega glavarstva, da se morajo rešiti reklamacije, in kaj so storili? Štirje so se skupaj zbrali (Bog zna, kdo jim je dal pravico — komisijo za rešitev reklamacij voli odbor) in so v svoji učenosti sklenili, da se reklamacije zavržejo, in zakaj? Zato, ker sme le vsak zase (tako modruje ta četvorica), ne pa vsak volilec tudi za družega reklamirati. In kje so sklenili to novo postavo občinskega reda? Odgovor: Pred dobrim mesecem v seji občinskega odbora; in še nekaj so stuhtali v isti seji! Novo postavo, ki velja samo za Petrovče, ker bi tako ugajalo tem možiceljem, in ta se glasi: Pri prihodnjih volitvah pooblastila ne bodo nič veljala! Kaj ne, da so to može, katere bi človek moral iskati z lučjo pri belem dnevu! Spomenik si hočejo postaviti, preden se ločijo od občinskih sedežev! Skoraj bi bil rekel, da je sramota za tako slavne Petrovče, da bi še taki ljudje nadalje gospodarili v Petrovčah. Ne — o ne more in ne sme tako dalje biti! Upamo, da bode okrajno glavarstvo storilo svojo dolžnost in podučilo te nevedneže, da se rešijo reklamacije. In potem može petrovške občine, če Vam kaj za to, da se bode Petrovčam ohranilo častno mesto, katero so zavzemale do sedaj, može, vzdramite se, kakor so Vam pri zadnjem shodu vaš č. g. župnik na srce polagali, prikažite se na dan volitve, in volite iz svoje sredine može, značajne (ne pijance), krščanske in slovenske, može, ki imajo srce za Vas, ki Vam bodo doklade znižali in ne povikšali, može, ki ne bodo pri računu zapravljali in zapili Vaših s krvavimi žulji zasluženih krajarjev, može, ki bodo skrbeli za red v občini, z jedno besedo, može, da bodo Petrovče slovele, ne le kot sloveča božja pot, temuč tudi kot poštena krščanska, slovenska občina! In to pomoz Marija, varuhinja petrovške božje poti!

Od Velike Nedelje. (Odlikovanje.) Mnogim častitim bralcem »Slov. Gospodarja« morda ni znano, da se odlikujejo tudi obrtniški pomagači, kateri več kakor 15 let pri enem gospodarju ali obrtniku marljivo in pridno delajo. Štajarsko obrtniško društvo skrbi za srebrne in bronaste kolajne in pa za diplome takim pridnim in stalnim delavcem. Pomenljivo je in vredno, da se tukaj omeni, da je pri letošnjem odlikovanju v Gradcu dne 19. maja tudi jeden usnjarski pomočnik iz Velike Nedelje, z imenom g. Jurij Peharda, rodom Hrvat, dobil bronasto kolajno s krasno diplomom v priznanje marljive in vstrajne delavnosti skoz 19 let pri velikonedeljskem usnarju gospodu Ferd. Goričanu. Peharda je še čvrst in upa z božjo pomočjo še šest let pri svojem dozdanjem gospodu kot pomočnik ostati, da si pridobi še srebrno kolajno, kar mu kot v resnici pridnemu delavcu iz srca želimo, ter upamo, da se sčasoma več tako vstrajnih in pridnih delavcev na slovenskem Štajarskem znajde, ki se zamorejo oglasiti za tako odlikovanje.

Iz Ljutomerskih goric. (Letošnjo letino) bode nam slabo vreme čisto skvarilo. Dolgo ležeči sneg in deževje je zadrževalo spomladno delo in uničilo ozimino, zlasti rž, ki marsikateremu gospodarju še semena ne bode povrnilo. Mesec majnik je bil hladen, ter je vse silje zaostalo v rasti, in zdaj ko smo začeli spravljati sicer obilo sena, vedno dežuje, da ga ne moremo sušiti in pod streho spravljati. Tudi okapanje in osipavanje koruze in krompira gre počasu od rok, ker nas deževje moti in tudi delavcev ni dobiti. Tudi v goricah sedanje deževje mnogo škoduje, ker je grozdje zdaj najlpeše v cvetu. Nesrečna trtna uš se tudi vedno širi, čeravno počasu, in strupeno roso komaj premagujemo.

Tako kmečki gospodarji letos nimajo mnogo upanja na dobro letino. Marsikateri že s strahom premišljuje, kje bode dobil potreben denar za vsakdanje potrebe in visoke davke. Kar ima kmet na prodaj, nima cene, kar pa mora kupiti, je silno drago in še slabo, edino vino ima lepo ceno, a tega pa vsako leto manje pridela, ker gorice slabijo. Nekdaj je bila gorica gospodarica, zdaj pa je ciganica. Bog nam pomagaj, da bože za nas kmetovalce kmalu boljše!

Iz Slov. goric. (V Lincu) izhajajoči list »Der Bauernführer«, je takšne baže, kakor naš »Štajerski kmet«. V 6. številki prav nesramno opisuje nekega redovnega duhovnika. Grdo za list, ki bi rad bil »kmetov voditelj«, ako pita bralce s takimi neslanostmi. Zelo pa nas jezi strupeni članek »clerical und national«, v katerem napada prevzvišenega knezoškofa J. Misija v Ljubljani, hudujejoč se, da odslej izdajajo škofijski list v slovenskem jeziku za škofijo ljubljansko, ter kliče grom na prebleglega nadpastirja. No, mislimo, kaj je vladi za to, v kakem jeziku je pisan oni list! Za Slovence sodi slovenski, in prevzv. knezoškof ravnajo prav, da so tako ukrenili. Naj si to zapomnijo oni, ki so po slovenskih listih večkrat ropotali in zabavljali čez ljubljanskega škofa, češ da držijo z nasprotniki Slovencev. Ako še pristavimo, da ta nemški list, ki blati svetinje slovenskega naroda, hvali na vse pretege Schönererja, šulverein itd., je pač grdo, da zahaja v roke nekaterih Slovencev, ki srkajo strup iz njega, ter se pogrezajo v nevero!

—k—

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. Veličanstvo svetli cesar so dne 27. junija k sebi poklicali ministra Jaworskega in grofa Hohenwartha. — Poslanci državnega zbora so v štirih dneh dognali splošno razpravo o državnem proračunu. Od Slovencev sta govorila dr. Ferjančič in Fr. Robič, čegar govor objavimo prihodnjic. Podrobna razprava pa se je začela dne 2. julija — Najodličnejši liberalni poslanec in bivši finančni minister, dr. Plener, je odložil državno poslanstvo. — Delegaciji sta svoje delo dokončali dne 26. junija.

Češko. Ker mladočeški državni poslanci več toliko ne nasprotujejo dunajski vladi, bode kmalu odpravljeno izjemno stanje v Pragi, cesarski namestnik, grof Thun, pojde bojda v pokoj, in svetli cesar pridejo v jeseni na narodopisno razstavo. — Zadnjo soboto in nedeljo je bil v Pragi vsesokolski shod, katerega se je udeležilo 8000 Sokolov.

Moravsko. Namesto pokojnega staročeškega državnega poslanca dr. Fanderlika je bil oni dan poslancem izvoljen z veliko večino glasov Mladočeh dr. Stranski. — V Olomucu pa je bil s pomočjo židov izvoljen državnim poslancem nemški liberalec dr. pl. Engel.

Štajarsko. Društvo katoliških avstrijskih učenjakov, imenovano »Leonova družba«, ima letos glavni zbor v Gradcu in sicer dne 29., 30. in 31. julija. — Dne 2. julija proti večeru je toča veliko škode napravila po Srednjem Štajarskem.

Koroško. Dne 1., 3. in 5. julija imajo v Celovcu volitve po novem občinskem redu. Na volilnih shodih so kaj krepko mahali po Slovincih in »klerikalcih«. — Novo podružnico nepotrebne »Südmark« so ustanovili ono nedeljo v Borovljah v Rožni dolini, t. j. v čisto slovenskem kraju. — Trgovci s Štajarskega, Koroškega in Kranjskega so imeli 25. junija shod v Beljaku.

Kranjsko. Kranjski bratje so zopet v prepiru.

Narodna stranka je hotela preteklo nedeljo napraviti shod v Starem trgu na Notranjskem. Toda udje ondotnega katol. društva so shod preprečili; vsled tega velika jeza med »Narodovci«. — Posojilnici so ustanovili v Zatičini in Trebnjem na Dolenj-kem.

Primorsko. Minolo nedeljo je bil v Gorici zaupen shod Slovencev. Zborovanja se je udeležilo 60 povsem nezavisnih mož in je bilo jako živahno. Sklenili so dve resoluciji.

Gališko. Kmečka stranka hoče letos v kmečkih občinah spraviti vsaj 15 svojih poslancev v deželni zbor, da bodo potem mogli ondi staviti predloge in interpelacije.

Ogersko. Židovsko-liberalni listi že dolgo bobnajo med svet, da bode več liberalnih članov poklicanih v gosposko zbornico, in sicer zato, da Banffyjevo ministerstvo spravi pod streho cerkvenopolitične predloge. Liberalcem so se te dni te želje deloma že dopolnile; kajti svetli cesar so imenovali šest novih liberalnih dednih članov gosposke zbornice.

Vnanje države.

Rim. Nekateri časniki poročajo, da bodo sv. oče v prihodnjem konzistoriju ali zboru kardinalov imenovali za kardinala pariškega nuncijsa in pa solnograškega nadškofa, Janeza Hallerja.

Italijansko. Poslanec Cavallotti je v zbornici Crispiju različne sleparije sponasal ter zahteval, da to preišče kak odsek. Toda Crispijevi kinavci so vso zadevo preložili na šest mesecev in s tem sami sebe obsodili. — V Rimu je pri občinskih volitvah bilo voljenih 48 liberalcev in 32 katoličanov. Sicer se pa polovica volilcev ni volitev udeležila.

Francosko. Vlada je začela zasledovati one duhovnike, ki se po vsej pravici ustavljajo naredbam one davčne postave, po kateri morajo samostani izredne davke plačevati za umrlimi udi. — Zbornica poslancev dela počasi, zaradi tega še mnogo manjka državnemu proračunu, dasi bode v kratkem konec sedanjemu zasedanju.

Angleško. Lord Salisbury je sestavil s precejšno težavo novo ministerstvo, ki je sicer konservativno, toda v angleškem pomenu. Angleški konservativci so namreč popolnoma podobni našim liberalcem. Zato so pa zelo nevoljni katoliški Irci na novo ministerstvo, ki tudi nič ne ugaja Rusom.

Nemško. Nekateri države ugovarjajo, da bi Nemčija imela pravico pobirati kako carino od ladij, ki pojdejo skozi kielski prekop. L. 1856. se je odkupila carina, katero je pobirala Danska za vožnjo skozi preliv. S prisvojenjem Šlezvik-Holsteina je Nemčija prevzela tudi to obveznost.

Bolgarsko. Bolgarska deputacija ali odposlanstvo je nastopilo pot v Rusijo. Vodi je metropolit trnovski, Klement. Ta deputacija ima namen, delati v Petrogradu za spravo med Rusijo in Bolgarsko. Naj se ji posreči!

Turško. Ustaja ni samo izbruhnila ob bolgarski meji, ampak tudi v nekaterih krajih sredi Macedonije. V Carigradu se pa nadejajo, da bodo ustajo lahko zatrli, ker imajo v Macedoniji dovolj vojakov. Sicer pa Turki sami priznavajo, da utegne ta rabuka dolgo trajati, ako daje Bolgarska kakokoli potuho ustašem.

Afrika. Na otoku Madagaskar francoski vojski zelo boleajo in imajo le malo sreče. Oni dan se je utopila neka velika ladja s 334 vojski, ki so se vračali domov. Poleg teh nezgod pa vlada med častniki nekaj nered in prepir, ki ovira vojskovanje.

Za poduk in kratek čas.

Spomini na mojo pokojno mamico.

Češki spisal Václav Kosmak; poslov. Ciriljev.

(Konec.)

Utihnili so mati in mi smo sedeli okoli njih s solznatimi očmi, kakor piščanci pred nevihto okoli svoje matere. Oh, vse nas je nevihta dobila, ali te, katera bi nas vzela pod peruti, katerej bi se mogli brez strahu izročiti in potožiti svojo bol in težavo — te že ni. Pet izmed nas jih je že šlo v grob in samo oče in jaz potujeva še po potni poti sveta — oh, in predostikrat nama je gledati in vzdihovati k duhom poveljanih in je prositi priprošnje. Malo so dobrega užili moja mati na svetu in njih konec je bil žalosten. Trpeli so dolgo in hudo. Ako jih je kdo tolažil na smrtni postelji, so rekali: »Boljše trpeti tukaj, nego v vicah«.

Rastla si, mamica moja, kakor poljski cvet, ne da bi te ljudje gojili in pestovali. Nebó pa ti je dalo rose in solnce toplote: cvetela si na skrivnem, ali črv te ni zglodal in mraz te ni požgal. Boj si končala. Na trnu tvojega življenja razcvetele so ti sedaj večne cvetlice.

Sreča.

(Po francoskem.)

Bil je nekdanj kraljevič, ki ni bil srečen. Šel je vprašat za svet nekega starega meniha. »Sreče«, odgovori mu modri starček, »je težko najti na tem svetu. Poznam pa sredstvo, po katerem si pridobite srečo«. — »Katero je to sredstvo?« vpraša kraljevič. — »Da si oblečete«, odgovori menih, »na svoje rame srajco srečnega človeka!« Na to objame kraljevič starčka in odide iskat čarobnega sredstva.

Obišče vsa glavna mesta zemlje. Poskuša srajce kraljev, srajce cesarjev, srajce kraljevičev, srajce plemenitašev. Trud zastonj! On ni srečnejši. Poskuša še srajce umetnikov, srajce vojakov, srajce trgovcev. Ne več. Dolgo je hodil, da bi našel srečo. Naposled se nekega lepega dne vrne zelo žalosten v palačo svojega očeta. Zapazi še na polju pridnega kmeta, ki je ves vesel tiščal svoj pljug. »Glej, vendar sem našel človeka, ki je srečen«, pravi, »ali sreče ni na zemlji«. Gre k njemu in mu reče: »Dobri mož, si-li ti srečen?« — »Da, sem«, odgovori mu ta. — »Ničesar ne želiš?« — »Ne«. — »Bi-li ne menjal s kraljem?« — »Nikdar«. — »Pa dobro, prodaj mi svojo srajco!« — »Svojo srajco? Nimam je.«

G.

Smešnica. Gost: »Natakar!« — Natakar pa nič ne sliši. — Gost zavpije: »Natakar, ali nimate ušes?« — Natakar: »Prosim, telečja s hrenom!«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškof) delijo zakrament sv. birme dne 4. julija v Središču, dne 6. pri Sv. Bolfenku na Kogu, dne 7. pri Sv. Miklavžu blizu Ormoža, dne 8. v Svetinjah, dne 9. v Ormožu, dne 10. pri Veliki Nedelji in dne 11. pri Sv. Tomažu.

(Prečast. gosp. kanonik Gajšek) dekan na Dobrni, so dne 19. aprila nevarno zboleli. Še le sedaj, čez blizu tri mesece, se je potrpežljivemu bolniku obrnilo na bolje. Njihova mati so doživeli 74, oče pa celo 86 let. Dal Bog, da bi blagi gospod popolnoma okrevali, in da bi prekosili visoko starost svojih roditeljev!

(Ciril-Methodova slavnost.) Drevi, pred praznikom slovanskih apostolov Cirila in Metoda napravijo mariborski Slovenci lepo slavnost pri Sv. Urbanu na čast sv. blagovestnikoma. Svirala bode godba, peli bodo pevci čitalnice ter slov. delavskega bralnega in pevskega društva. Gorel bode seveda tudi velikanski kres.

(Pred porotnike) pride dne 23. julija odgovorni urednik »Slov. Gospodarja«. Znani orehovski Fr. Bračko namreč toži, ker se prè čuti žaljenega na časti vsled članka: »Ali bode v Orehoveh šulvereinska šola?« in vsled dopisa iz Gornje Radgone: »Varih!« — »Slov. Gospodar« se ničesar ne boji!

(Novo slov. gasilno društvo.) Z odlokom z dne 14. junija t. l. št. 15013 vis. c. kr. namestnija v Gradcu ni prepovedala, da bi se ustanovilo »prosto-voljno gasilno društvo za Trgovišče in velkonedelj-ko okolico«; torej sme to društvo svoje delovanje pričeti. Bog mu daj obilo sreče!

(Vlak je povozil) dne 26. junija na Zidanem mostu nekega krošnjarja po njegovi lastni krivdi. Ker je bil po nezgodi še živ, odpeljali so ga v celjsko bolnišnico, ali med potom je umrl.

(Deželna nižja gimnazija na Ptuj.) Napoved učencev za I. razred se vrši dvakrat in sicer: ali dne 13. julija od 10—12. ure, ali pa dne 16. sept. od 10—12. ure. Sprejemna skušnja se začne vsakokrat ob dveh. V II., III. in IV. razred se bodo sprejemali in vpisovali učenci dne 17. septembra od 4—6. ure. Tschanel, ravnatelj.

(Postava o podpori) po potresu poškodovanim krajem je bila dne 23. junija od svetlega cesarja potrjena. Celjski in brežiški okraj dobiva v dar vsled te postave 30 tisoč gld.

(Novo mašo) bode ta leto v naši škofiji tudi pela č. gg. Jožef Pikel, novomašnik krške škofije, dne 28. julija v Celju in Fr. Krančič, novomašnik tržaške škofije, dne 4. avgusta na Rečici.

(Požar v Brežicah.) Dne 1. julija ob 5. uri popoldne je v Brežicah ogenj pokončal stanovanja in gospodarska poslopja Fr. Varleca in K. Leiterja. Kar naenkrat je bilo vse v ognju. Prvemu so rešili polišstvo, ali zgorelo mu je mnogo živine, drugemu pa iz hiše niso mogli nič rešiti. Vsled silnega vetra je bila sploh nevarnost za mesto velika. Poškodovanca sta bila zavarovana.

(Na Humu) pri Ormožu izdeluje g. J. Stebih prav lepe rožne vence. Huda, večletna bolezen ga je spravila v veliko bedo, zato ga priporočujemo vsemu slavnemu občinstvu. (Glej inserat!)

(Iz raznih toplíc.) V toplice na Laškem je došlo dozdej 149 strank z 280 osebami, v varaždinske 180 strank z 668 osebami, v Krapino 774 oseb in v Gleichenberg 1044 strank s 1522 osebami.

(Utonil je) preteklo nedeljo popoldne v Savi blizu postaje jednakega imena na Kranjskem Miha Bajer, kadet četrtoletnik iz Maribora. Gotovo ga je v vodi prijel krč, ker je bil sicer izvrsten plavač.

(Umrla) je dne 30. junija t. l. čast. sestra Ambrozija Svetlin, izvrstna učiteljica v zavodu č. šolskih sester v Mariboru. Svetila ji večna luč!

(Nezakonska mati.) Dne 14. junija je v Globokem blizu Brežic povila na polju pod črešnjo Amalija Ogorevc deklico. V obupu detetu petkrat stopi na vrat, je umori in v bližnjem gozdu zakoplje. Ničvredno deklino ima sodišče že pod ključem.

(Grozna nesreča) se je zgodila dne 13. junija v Rovinju v Istri. Umril je namreč neki mladenič. V sobi, kjer je ležal mrlič, se je proti večeru zbralo kacihi 70 oseb. Slabi strop se je udrl in ljudje so padli v klet. Ubitih je bilo 13 oseb, 25 pa težko ranjenih.

(Po potresu poškodovanih hiš) v Ljubljani, v katerih se more le deloma ali pa prav nič stanovati, dalje tacihi, ki se imajo popolnoma ali na pol podreti, je 420, z Barjem vred.

(Požar.) Dne 24. junija je strela užgala kozolec Tomaža Kolarja v Golobinjaku pri Podčetrtku. Dne 27. junija pa je zgorelo gošpodarsko poslopje Franca Primeca v Hočah. Zanetil je bojda neki malovreden fant.

(Konec šole.) Vsled ukaza učnega ministerstva bodo po vseh srednjih šolah prenehali s podukom v soboto, dne 13. julija.

(Dobre noge) mora imeti Hrvat Ljudevit Budinić. L. 1892. je s tovarišem Bemom nastopil pešpot iz Buenos-Ayres a v Južni Ameriki. Prehodil je 11 tisoč milj in nedavno srečno došel v Čikago v Severni Ameriki.

(Strela v šolski sobi.) V vasi Kusser na Pruskem je te dni treščilo v šolo, ko je bil ravno poduk. Petindvajset otrok je bilo omamljenih, vendar so vse razun dveh zopet vzbudili v življenje.

(Nove bankovce v kronski veljavi) namerava izdati avstro-ogerska banka. Najprej mislijo na bankovce po 1000, 500, 100 in 50 kron. Njihova oblika bode nekoliko manjša in bankovci po 50 kron bođo prilično toliki, kakor sedanji bankovci po 10 gld. Barva ostane jednaka sedanji, ker se vsaj fotografičnim potom ne dajo ponarediti. Bilo bi tudi dobro, ako bi se izdali bankovci po 10 in po 5 kron.

(Rogaški Tempelj-izvirek) je že 200 let po vsem svetu znana in najboljša slatina na Štajarskem. S posebnim uspehom se rabi pri boleznih v želodecu in kot pripomoček zoper nalezljive bolezni. Navadna natronova slatina, ki je last zasebnikov, nima tistih mineralnih snovij, kakor Tempelj-izvirek, in na to se s tem občinstvo opozarja.

(Gospodarska razstava v Ptuj.) Meseca septembra bode v Ptuj gospodarska razstava za Spodnje Štajarsko. Zadnja taka razstava je bila v Ptuj l. 1886. Razstava bode pokazala, koliko da so spodnje-štajarski gos. odarji napredovali od tistega časa v raznih gos. darskih strokah. Na razstavo pridejo konji, govedi in prešiči, poleg tega pa tudi razna orodja in izdelki kmetijski, obrtni in trgovski, zlasti hmelj, vino in sadje. Posebe se bo videl uspeh nasajanja ameriškanskih trt.

(Koncert) delavskega bralnega in pevskega društva v Mariboru, ki se je dne 23. junija moral preložiti vsled neugodnega vremena, bode prihodnjo nedeljo, dne 7. julija popoldne ob 5. uri na vrtu hotela »Alwies«.

(Samomor pri vojakihi.) Minoli ponedeljek se je v Mariboru ustrelil poddesetnik Henrik Lindner. To je že leto v Mariboru četrto samomorivec pri vojakihi!

(V Dravi je utonil) pri kopanju dne 23. junija na Ptuj ključavničarski učenec Franc Stamberger, doma iz Središča.

(Najtežji zvon na Francoskem) dobi v kratkem cerkev Jezusovega Srca v Montmartre, ki bode stal blizu 45 tisoč gld. Zvon sam tehta 17.500 kilogramov, kembelj pa 735 kg; visok je zvon 4 metre, v premeru meri 3 metre ter je spodaj 22 cm debel.

(Duhovniške spremembe.) Župnijo Št. Ilj pod Turjakom je dobil č. g. Pavel Rath, župnik pri Sv. Miklavžu blizu Slov.-Grada.

(Priporočba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio Catolica«, Gradec, Radecki-jeva cesta št. 1. Zastopniki na deželi se želijo.

Loterijne številke.

Gradec 28. junija 1895:	30, 13, 44, 27, 2
Dunaj	17, 57, 16, 75, 2

☛ **Rake!** ☛

popolnoma žive, vsak dan na novo nalovljene razpošilja pod jamstvom en jerbašček s povzetjem poštnine in colnine prosto

40 kom. velikane I. vrste gld. 5-40
60 " velikanov " 4-30
100 " za juho " 3-40

B. HALLER,
Stanislav štev. 16 v Galiciji. 4-10

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsaki dan za zobobolne od 9—12. ure dopoldne in od 2—5. ure popoldne v lastni hiši

vrtnice ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Ustavlja umetne zobe in zobovje z zlato, kavčuk ali platino podlogo brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejo izvršitev, enako najboljšim dunajskim ali graškim delom. To zobovje ne ovira čisto nič zvečenja ali govorjenja. Manjkajoče zobne-krone namesti z zlatim ali email kronami; plombovanje zob in vse zobne operacije izvrši brez bolečin in priskrbi za plombo najboljša sredstva, za katerih trpežnost garantuje. 3-8

Najboljše molitvenike

v slovenskem in nemškem jeziku, različno vezane, svilnat papir v 80 barvah, bliščeč papir eno- in dvobarven, zlat papir gladek in stiskan, cvetlični listi in drugi deli umetnih cvetlic, manchete za cvetlice in papir s čipkami priporoča na izbiro po nizki ceni 12-37

Andrej Platzer,
(prej Edv. Ferline)
gosposke ulice št. 3,
v Mariboru.

Darila za birmance!

Z gotovim jamstvom po najnižji ceni priporoča **Teodor Fehrenbach** prej Ferd. Dietinger, velika zaloga le dobrih ur, zlatih kamenov, zlata, srebra in optičnih reči, v Mariboru, gosposke ulice št. 26.

niklaste ure 3, 4, 5 gld. in več
srebrne remontoir za gospé 6,
7, 8 gld. in več
" " za gospode 5,
6, 7, 8 gld. in več
zlate " za gospé 12, 15,
17, 20 gld. in več
" " za gospode 22,
25, 30 gld. in več
srebrne verižice 2 gld. in več
zlate " 10 " "
" uhane 1, 2, 3 " "
" križce 1, 2, 3 " "
" kopče 2, 3, 4 " "
" prstane 1-50, 2, 3, 4 gld.
3-3 in več.

RAZGLAS.

Na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru podeli se z začetkom prihodnjega šolskega leta 1895/96 več brezplačnih prostorov in previdoma nekaj štipendij od okrajnih zastopov in štajarske hranilnice.

Prošnjiki za štipendije morajo vsaj 16 let stari biti, telesno zdravi, cepljenci, sameci, pošteni, morajo imeti na Štajarskem domovinsko pravico in to znati, kar se v ljudskih šolah uči.

S krstnim listom, s pričevali o npravnosti, zdravju, cepljenju osepnic, s šolskim in ubožnosti spričevalom na štajarski deželni odbor pisane prošnje naj prošnik za štipendijo osebno vsaj do 20. julija 1895 izroči ravnateljstvu deželne sadje- in vinorejske šole v Mariboru.

Gradec, meseca junija 1895.

Od štaj. dež. odbora.

Na prodaj 2-2

je lepa obsirna kmetija blizu farne cerkve pod ugodnimi pogoji. Več se izve ustmeno ali pismeno pri posestniku

Jožefu Čolniku v Koreni,
pošta Sv. Barbara pri Vurbergu.

Posestvo

pri Št. Juriju na Pesnici se z letošnjimi pridelki in s pohištvo vred pod lahkimi pogoji po ceni proda. 13 oralov je lepega gozda, 7 or. sadnega vrta, 7 or. travnika in njiv in 5 or. vinograda. 2-3

Jož. Fistravec, Maribor, Wielandplatz.

Izborno postonjsko apno,

katero je prav masno in se jako dobro naraše, se prodaja prav po ceni v vsaki množini in vsakem času pri stalni apnenci

Jož. Šajger v Postojni. 10

Hiša z vrtom tik ceste v Rogatcu se takoj dá v najem. Hiša je primerna za kako obrt, zlasti kramarijo ali sivarstvo. Več pove vlč. g. dekan v Rogatcu.

Štajarska deželna

Rogaška slatina,

priporočena od najimenitnejših zdravnikov.

Tempelj-izvirek najboljša svežilna pijača, posebno pri nalezljivih boleznih.

Styria-izvirek dobro zdravilo proti boleznim prebavnih organov.

Dobiva se pri deželnem slatinarstvu v Rogatcu-Slatini in pri dež. zalogi v Gradcu, Schmiedgasse. 6-10

V zalogi tiskarne sv. Cirila v Mariboru se dobi

Za birmance lep spomin

in sploh za odrasle koristen molitvenik

☛ „DUHOVNI VRTEC“ ☛

v V. natisu.

Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 250 straneh še poduk za sveto birmo in 160 svetih pesmi: velja nevezan s podobo vred 32 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom 85 kr., v usnje vezan z zlatim obrezkom s kopčo 95 kr.

Sv. birma,

Poduk in priprava za ta sv. zakrament za šolo in dom v II. natisu.

1 kom. velja 10 kr., 10 kom. 90 kr. in 100 kom. 8 gld.

Rožni venc

prav lepi, trpežni in različnih sort in cene dobivajo se pri g. Josipu Štebih, na Humu pri Ormožu. Priporoča se č. gg. duhovnikom ter posebno svojim znancem in nekdanjim kolegom.

Mlin v najem

vzame v vsakem kraju v mlinarstvu izučen, pošten mladenič, ki že tukaj več let v občno zadovoljnost mlinarsko obrt opravlja. Ponudbe se naj pošiljajo: g. Janko Iskrač, posestnik v Spitaliču, p. Konjice. 1-2

Kupi se 1450 hrastovih stebrov za neki vinograd pri Sv. Barbari v Halozah. Isti morajo po 2 m 75 cm v dolgosti in 12 x 8 cm v debelosti meriti.

Ponudbe sprejema Ant. Gregorič, tajnik „Posojilnice“ in posestnik v Ptuj. 1-4

Naznanilo.

Večecenjenemu občinstvu usojam se naznaniti, da sem s 1. julijem t. l. v hiši svojega očeta g. Ivana Vaupotiča pričel

mesarsko obrt.

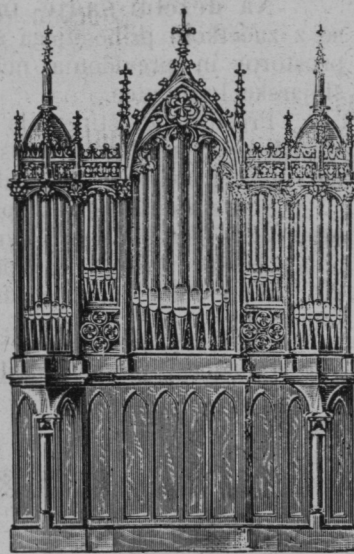
Priporočevaje se večecenjenemu občinstvu, zagotavljam točno in ceno postrežbo.

Ljutomer, 1. julija 1895.

Aleksander Vaupotič.

Hiša z mežnarijo na lepem prostoru tik farne cerkve, pripravna za vsako obrt tudi za krcjača in za malo kramarijo se takoj da v najem. Naslov: F. Ž. poste restante, Maribor. 3-3

Jožef Brandl, orgljarski mojster v Mariboru Schmiderer-jeve ulice šte. 3.,

priporočuje se p. n. čast. duhovščini in spošt. cerkvenim predstojništvom za izdelovanje **orgelj** vsake velikosti, z vsemi v orgljarstvu iznajdenimi novostmi. Poraba sapnikov na stoške in najbolj potrjenega cevopnevmatičnega sestava (Röhrenpneumatik), ki natančno deluje, piščalke se točno glasijo ter se lahko igra.

Povravnavanje klaviatur ni potrebno, zaklopki ne obvisé, kakor se pri drugih sistemih lahko zgodi. Pri večjih orgljah so tastature registrov, kolektiv-stopalniki, ki drug drugega odprejo ter pnevmatične gumbice na lahko cele vrste registrov od in zapró, ter olehkocijo igranje.

Upirajoč se na mnogoletne skušnje v vsem področju orgljarstva, katere sem si pridobil v večjih izdelovalnicah na Avstrijskem in Nemškem, morem ustreči vsem zahtevam.

Poročila o novih orgljah in popravljenih so vedno pri rokah.

Vestna izpeljava, večletno jamstvo ter skromna cena se zagotovi. 4-10

Oelz-ova kava,

je najmočnejša in najzdravejša primes h kavi. Dobiva se v vsaki prodajalnici.

Jožef Krenn

K Sv.

Maribor, grajski trg št. 1.

Juriju.

P. n.

S tem prijazno naznanjam, da sem z današnjim dnevom na tukajšnjem trgu, grajske ulice št. 1. v hiši gosp. Karola Pachner-ja popolnoma založeno štacuno

z modnim, suknenim in običajnim blagom

odprl.

V zvezi s prvimi tovarniškimi tvrdkami teh vrst mi je mogoče, velespoštovanim kupcem **vedno najboljše** po **najnižji ceni** ponuditi, in zmirom bode moja posebna naloga, da postrežem svojim p. n. kupcem z dobrim blagom najceneje in solidno.

Imam zaloge platnenih in damastnih tkanin, zatorej mi je mogoče, spoštovanim kupcem tudi s temi robami **najboljše kakovosti** najceneje postreči.

Prosím, blagovolite me s svojim obiskom počastiti, vsak čas si bom prizadeval, da bom izkazano mi zaupanje opravičil in stalno ohranil.

V Mariboru, dne 22. aprila 1895.

Z velespoštovanjem

Jožef Krenn.